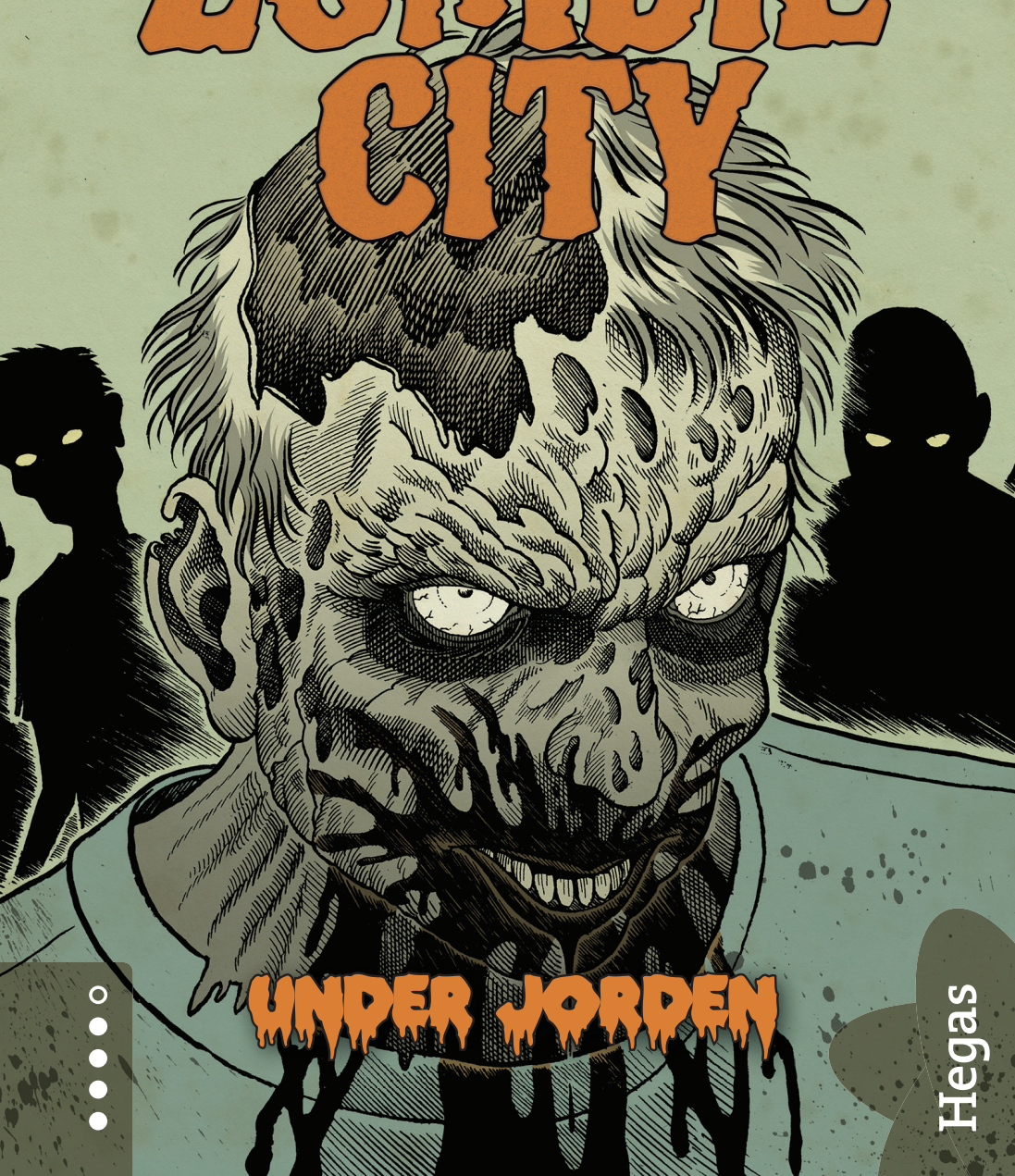

BENNI BØDKER

ZOMBIE CITY

UNDER JORDEN

Hegas

Benni Bødker

ZOMBIE CITY

Under jorden

Bok 3

Illustrerad av Simon Bukhave

Översatt av Marie Helleday Ekwurtzel

Hegas

1. FÄRSKT KÖTT ÄR BÄST

Lastbilen ligger mitt på vägen. Runt omkring den står flera bilar.

De är övergivna. Fönstren är krossade.

En del har kört in i varandra. Andra har hamnat uppe på trottoaren. Till hälften inne i husen.

Lastbilen har vält. Den spärrar nästan hela vägen. Dörrarna till last-utrymmet är öppna.

Krille går närmare. Han ser kassar. Kassar av papper. I stora högar. Alla är fulla av mat.

Han ökar farten. Kan inte förstå vilken tur han har. Lastbilen har inte blivit plundrad än.

Det är bara att sätta igång. Ta så mycket mat som möjligt. Allt han orkar bära. Och sen sticka.

Det är bara ett problem. Han är inte den enda som är hungrig.

– Tusan också, viskar Krille.

Han har fått syn på två kvinnor. De har dyrbara smycken. Smink. Höga klackar. Fina kläder.

Men de är fläckiga. Av blod.

De två kvinnorna sitter på huk vid föraren. De har dragit ut honom. Han rör sig inte. Det är länge sen han dog.

Nu ligger han på vägen. Kvinnorna böjer sig över honom. De sliter i honom. Med tänderna.

Den ena tar tag i hans arm. Drar den till sig. Den andra knuffar till henne. Sliter armen ifrån henne.

Krille mår illa när han ser dem. De slåss om den döde. Äter. Smaskar och rapar. De märker inget annat.

Han vill kräkas. Men då kommer de

att upptäcka honom. Han tvingar sig att andas djupt. Står stilla. Jagar bort illamåendet.

Krille smyger sig närmare. Han är bara några meter från lastbilen. Framför honom ligger en man med joggingkläder. Ännu en död.

Han kliver över liket. Det är inget att vara rädd för. Det ligger döda överallt. Krille har lärt sig att skilja på dem för länge sen.

Det finns tre olika typer.

Det finns de ruttna. De är döda zombier. Efter ett tag flyter de nästan ut över asfalten.

Sen finns det de halvt uppättna. De som saknar ett ben eller en arm. Zombiernas offer.

Till sist är det de döda som inte har blivit angripna. De som blir dödade av misstag. Ibland blir en överlevande förväxlad med en zombie.

Sånt händer. Alla vet att det är bättre

att skjuta först och fråga sen. Alla är rädda för de levande döda.

Då snubblar Krille. Han har fastnat i den dödes kläder och ramlar omkull.

Väskan slår i marken. Han tappar sitt armborst. Hans enda vapen. Det väsnas.

Krille reser sig snabbt. Men det är redan för sent. De båda zombierna har vänt sig om.

De har hört honom. Tittar åt hans håll. Krille vänder om. Springer. Han flyr så fort han kan.

Men de är snabbare än man tror. De är precis bakom honom. Hungern ger dem fart.

De är hungriga på människokött. Och färskt kött är ju bäst.

2. JAKTEN PÅ MAT

Krille hör zombierna flåsa bakom honom. Han måste göra något. Annars blir han deras middag.

Så kastar han sig in bakom en vält bil. De båda zombierna följer efter. Han känner den ena zombiens långa naglar. Han slänger sig ner på asfalten. Men hon har fått tag i hans tröja.

Då hörs det ett KLASK. Och ett till.

Zombien har tappat taget om honom. Krille stönar av utmattning.

– Det var på tiden, säger han. En sekund till och jag hade också blivit en av de levande döda.

Staden tillhör de levande döda. Men Krille är inte ensam. Ihop med sitt gäng klarar han sig. De måste vara hårda. Det är allas kamp mot alla. Till slut får Krille nog. Då vill han inte vara med längre ...

**DU DÖR
OM DU BLIR
BLÖDIG!**

Hegas

Art nr 232441

ISBN 978-91-7543-244-1

www.hegas.se

